

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg rettede et spørgsmål til den højtærede handelsminister, men jeg fik det ikke besvaret. Spørgsmålet var stillet i anledning af, at den højtærede minister sagde, at jeg syntes at have glemmt, at arbejderne havde forkastet mæglingsforslaget. Jeg spurgte da den højtærede minister, om vi, hvis det havde været arbejdsgiverne, der havde forkastet forslaget, da skulle have vedtaget et par love til fordel for arbejdsgiverne.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg prøvede i mit første svar til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen at påpege, at der var noget ulogisk i den måde, hvorpå hans argumentation førtes, idet jeg i hvert fald ikke hørte, at det ærede medlem talte om, at forudsætningen for de lovforslag, vi behandler i dag, er, at vi forleden dag ophøjede mæglingsforslaget til lov. Det, at vi i dag behandler disse lovforslag, må netop ses i sammenhæng med mæglingsforslagets ophøjelse til lov. Det synes jeg ikke det ærede medlem havde med; det ærede medlem havde heller ikke med, at arbejderne havde forkastet mæglingsforslaget, og at regeringen, da den gik ind for at ophøje dette mæglingsforslag til lov, stærkt fremhævede, at den ville komme med de nu fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal gøre en simpel sag så indviklet. Mit spørgsmål var enkelt; det lød sådan: Hvis det havde været arbejdsgiverne, der havde forkastet mæglingsforslaget, mener den højtærede minister da, at vi burde have vedtaget et par love til gunst for arbejdsgiverne?

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg har hørt debatten på anden måde end lige direkte her i salen, og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har overrasket mig. Han plejer at være forholdsvis hurtigt fattende, og han ved, at fredag aften blev disse lovforslag ikke fremsat; de blev bebudet — og nu er de kommet. At de har sammenhæng med situationen,

ved det ærede medlem. Jeg synes derfor, det ærede medlem skal holde sig for god til at lave de spilfægterier, han er i færd med i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg beklager, at den højtærede statsminister ikke holder sig for god til at bruge ordet „spilfægterier“. Må jeg ikke have lov til at sige til den højtærede minister, at selvfølgelig ved jeg, at disse lovforslag hænger sammen med situationen, men jeg må da have lov til at spørge — denne gang altså den højtærede statsminister: Hvis situationen havde været den, at arbejdsgiverne og ikke arbejderne havde forkastet mæglingsforslaget, ville den høje regering så også have ment, man skulle vedtage nogle lovforslag til fordel for den forkastende part?

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det er denne formulering, som forbløffer mig: „til fordel for den forkastende part“. Her er tale om at gennemføre nogle forslag, som tilsigter at undgå, at de gennemførte lønstigninger får for stor indvirkning på prisniveauet. Synes det ærede medlem egentlig ikke, når alt kommer til alt, at det er fornuftigt, og at det, hvis den samme virkning havde foreligget i en anden situation, havde været naturligt at komme med tilsvarende lovforslag?

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg synes ikke, det er fornuftigt — men det fremgik af den tale, jeg holdt for lidt siden som venstres ordfører. Det kan ikke bestrides, at dette er en lovgivning til fordel for den forkastende part og til skade for den anden part . . . (Uro i salen) . . . De herrer, som afbryder, skulle læse lovforslagene. Der står i lovforslagene, at det skal kunne pålægges arbejdsgiverne at bære lønforhøjelserne. Det er et klart sprog, det er oven i købet regeringens eget sprog. Må jeg så ikke spørge: Mener den højtærede statsminister, at hvis det havde været den anden part, der havde forkastet, så burde man have vedtaget lovforslag til gavn for den part, der forkastede?